तं विशेषमवेक्षेत विशेषेण विचक्षणः। अनाद्यन्तावुभावेतावलिङ्गौ चाप्युभावपि।
उभौ नित्यावविचलौ महद्ब्रह्म च महत्तरौ। सामान्यमेतदुभयोरेवं ह्यन्यद्विशेषणं।
प्रकृत्या स्वर्गधर्म्मिण्या तथा त्रिगुणधर्म्मया। विपरीतमतो विद्यात् क्षेत्रज्ञस्य स्वलक्षणं। ७८५०
प्रकृतेश्च विकाराणां द्रष्टारमगुणान्वितं। अग्राह्यौ पुरुषावेतावलिङ्गत्वादसंहितौ।
संयोगलक्षणोत्पत्तिः कर्म्मणा गृह्यते यथा। करणैः कर्म्मनिर्वृत्तिः कर्त्ता यद्यद्विचेष्टते।
कीर्त्यते शब्दसंज्ञाभिः कोऽहमेषोऽप्यसाविति। उष्णीषवान् यथा वस्त्रैस्त्रिभिर्भवति संवृतः।
संवृतोऽयं तथा देही सत्त्वराजसतामसैः। तस्माच्चतुष्टयं वेद्यमेतैर्हेतुभिरावृतं।
यथा संज्ञो ह्ययं सम्यगन्तकाले न मुह्यति। श्रियं दिव्यामभिप्रेप्सुर्ब्रह्मवान् मनसा शुचिः। ७८५५
शारीरैरिन्द्रियैरुग्रैश्चरेन्निष्कल्मषं तपः। त्रैलोक्यं तपसा व्याप्तमन्तर्भूतेन भास्वता।
सूर्य्यश्च चन्द्रमाश्चैव भासतस्तपसा दिवि। प्रकाशस्तपसो ज्ञानं लोके संशब्दितं तपः।
रजस्तमोघ्नं यत्कर्म्म तपसस्तत् स्वलक्षणं। ब्रह्मचर्य्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते।
वाङ्मनोनियमः सम्यङ्मानसं तप उच्यते। विधिज्ञेभ्यो द्विजातिभ्यो ग्राह्यमन्नं विशिष्यते।
आहारनियमेनास्य पाप्मा शाम्यति राजसः। वैमनस्यञ्च विषये यान्त्यस्य करणानि च। ७८६०
तस्मात्तन्मात्रमादद्याद्यावदत्र प्रयोजनं। अन्तकाले बलोत्कार्षाच्छनैः कुर्य्यादनातुरं।
एवं युक्तेन मनसा ज्ञानं यदुपपद्यते। रजोवर्ज्योऽप्ययं देही देहवाञ्छब्दवच्चरेत्।
कार्य्यैरव्याहतमतिर्वैराग्यात् प्रकृतिस्थिरः। आदेहादप्रमादाच्च देहान्तादिप्रमुच्यते।
हेतुयुक्तः सदा सर्गो भूतानां प्रलयस्तथा। परप्रत्ययसर्गे तु नियतिर्नानुवर्त्तते।
भावान्तप्रभवप्रज्ञा आसते ये विपर्य्ययं। धृत्या देहान् धारयन्तो बुद्धिसंक्षिप्तचेतसः। ७८६५
स्थानेभ्यो ह्रसमानाश्च सूक्ष्मत्वात्तानुपासते। यथागमञ्च गत्वा वै बुद्ध्या तत्रैव बुद्ध्यते।
देहान्तं कश्चिदन्वास्ते भावितात्मा निराश्रयं। युक्तं धारणया सम्यक् सतः केचिदुपासते।
अभ्यस्यन्ति परं देवं विद्युत्संशब्दिताक्षरं। अन्तकाले ह्युपासन्ते तपसा दग्धकिल्बिषाः।
सर्व्व एते महात्मानो गच्छन्ति परमां गतिं। सूक्ष्मं विशेषणं तेषामवेक्षेच्छास्त्रचक्षुषा।
देहन्तु परमं विद्याद्विमुक्तमपरिग्रहं। अन्तरीक्षादन्यतरं धारणासक्तमानसं। ७८७०
मर्त्यलोकाद्विमुच्यन्ते विद्यासंसक्तचेतसः। ब्रह्मभूता विरजसस्ततो यान्ति पराङ्गतिं।
एवमेकायनं धर्म्ममाहुर्व्वेदविदो जनाः। यथाज्ञानमुपासन्तः सर्व्वे यान्ति परां गतिं।
कषायवर्ज्जितं ज्ञानं येषामुत्पद्यतेऽचलं। यान्ति तेऽपि परान् लोकान् विमुच्यन्ते यथाबलं।
भगवन्तमजं दिव्यं विष्णुमव्यक्तसंज्ञितं। भावेन यान्ति शुद्धा ये ज्ञानतृप्ता निराशिषः।
ज्ञात्वात्मस्थं हरिञ्चैव न निवर्त्तन्ति तेऽव्ययाः। प्राप्य तत् परमं स्थानं मोदन्तेऽक्षरमव्ययं। ७८७५
एतावदेतद्विज्ञानमेतदस्ति न चास्ति च। तृष्णाबद्धं जगत् सर्व्वं चक्रवत् परिवर्त्तते।
विसतन्तुर्यथैवायमन्तस्थः सर्व्वतो विसे। तृष्णातन्तुरनाद्यन्तस्तथा देहगतः सदा।